

Isz Amerikos UŽGRIAUTAS,--- ISZKASTAS

Gyvu Po 52 Valandu

Centralia, Pa. — Juozas Loftus, 18 metu amžiaus butlergeris, likos užgriautas su savo draugu, Lawrence Burns, anglineje butlergerineje skylyje ir po 52 valandu likos iszkastas gyvas. Darbininkai pradejo iszkasinet užgriautus, Burns likos tuojaus iszkastas o Juozas da pasiliko. Draugai nepaliove kasti ir ant rytojaus kada du darbininkai kase, stiga pajuto kad žeme po kojoms sudrebejo ir iszkiskizo galva Juozo. Vaikinas pats kase žeme su nagais pakol iszkikase po tiek valandu. Norints jis nera sužeistas bet likos nuvežtas in Ashlando ligonbuti ant perziurejimo.

Miljonieriui Liko Tik 2 Kiaules ir 40 Ancziu

Del Rio, Tex. — Daktaras John Brinkley, kuris kitados buvo žymiu daktaru atnaujinto senu žmoni ant jaunų, likos areštavotas per savo skolininkus kuriems yra skolingas apie du milijonus doleriu. Daktaras stojaus sude, pradejo aiszkinti kad visas jo turtas szia dien susideda tik isz dviejų kiaulių ir 40 anczių — tai visas jo turtas. Kada daktaras turejo turta, turejo ir laivelį kuris kasztavo 110,000 doleriu ir eroplanu kuris kasztavo 46,000 doleriu ir daug žemismisko turto. Viskas dingio ant spekuliacijų ir linksmo gyvenimo.

Motere ir Kudikis Mire Isz Bado

Lamburg, W. Va. — Kokis tai Simon Darrow gyveno su Ella Shurman, kaip tai sakoma, "ant vieros". Vargas ju buvo baises nes girtavimas pame viska o maisto nebuvo užka nusipirkt. Dvi sanvaites adgal motere pagimde kudiki. Apie pagialba daktaro nebuvo ka sakyti nes nebuvo isz ko užmoke. Vyras nesirado namie per keles dienas o mielaszirdingi kaimynai pristatinejo maisto del vargszes pagal ju iszgale. Ana diena, kada viena isz kaiminku atejo atlankyti ligone, rado ja gulint lovoje mirusia, laikanczia sustingusiom rankom negyva kudiki prie sansos krutines. Paszauktas daktaras nutare buk jau kelios valandos kaip abudu yra negyvi. Baisus tai paveikslas memorialiszko gyvenimo bet, kaip priezodis sako: "kokis gyvenimas, tokia ir mirtis."

— Miestas New Yorkas sunaudoje kas minuta po tukstanti svaru visokiu žuvu.

MYLEJOSI LYG SMERT Palaidoti Vienam Kape

Beringer, N. J. — Praeita Petnyczia mire ezionais Zofija Dickinson sirgdama szirdies liga. Velione turejo 68 metus amžiaus, tiek kiek jos vyras. Mylejosi abudu per visa savo gyvasti o kaimynai tankei girdejo juos kalbanczius kad gyvenimas vieno be kito neiszlai komas. Kada motere mire, jos vyras, priejas prie grabo, dirstelejo ant jos veido ir ant vietos sukrito negyvas. Paszauktas daktaras apreiszke buk vyras mire nuo szirdies trukimo isz dideles galesties. Abudu likos palaidoti vienam kape nesiskirdami ne po mireziai.

Vokiecziai Užmusze 29,630 Žmonių

London. — Pagal raparta iszduota per Angliskza valdzia, tai nuo Birzelio 1940 meto, Vokiecziai užmusze 29,630 privatiskzu gyventojų ir suzeide daugiau kaip 50 tukstan cziu. Kve menesyje likos užmuszta 4,256 žmones ir apie 7,000 suzeista. Glaskove užmuszta 1,100 ir apie 2,000 suzeisti.

UŽDARE VYRA KAMARAITEJ

Nužude Duktere Ir Pati Save

Laurel, Miss. — Uždarius savo vyra kamaraitėje idant jai nebutu perszkadoje jos darbe, Mrs. Verna Slausmann nuszove savo 14 metu dukrele ant smert, o mirtinai pažeide kita, po tam pati ateme sau gyvasti per nusiszovima. Vyras iszgirdes szuvius, iszlauze duris bet jau buvo už velai, tik tai spejo nuvežti suzeista dukrele in ligonbuti. Abidvi dukreles tame laike miegojo. Bet aktyva dažinoti, kokis tai buvo vyras jeigu davesi moterei uždaryti ji kamaraitėje?

Nukeliavo 100 Myliu Karietaitej Atlankyt Brolį

Ephrata, Pa. — Aaronas S. Martin, Menonitu tikėjimo, ana diena atvaziavo pas savo broli in Selinsgrove, Pa., atlankyti ji ir szeimyna kuriu nemate per keliolika metu. Taja keliene, szimto myliu, atliko su arkliu ir karietaite. Keliavo isz palengvo nes nenorejo pasilsyt arkli. Jis niekad nes nekeliavo automobilium ne truku.

SKAITYKIT! "SAULE" PLATINKIT!

JUGOSLAVIJA PER- KIRSTA PUSIAU

300,000 Graikiszku Kareiviu Apsiaubti Per Vokieczius --- Anglikai Skubina Jiems In Pagialba

AMERIKA NUSIUNS LAIVUS IN ANGLIJA

Washington, D. C. — Kaip girdet tai Amerika ketina nusiuoste in Anglija 39 laivus kurie prigulejo prie Danijos ir bus naudojami del gabeni mo visokio tavoro. Taipgi nusiuos deszimts pakrasztiniu patruliniu laivu kuriuos Anglija naudos ant apgynimo savo pakraszezių.

Bern, Szvaicarija. — Trys szimtai tukstan cziu Graikų yra apsiaubti per Vokieczius prie Varder upes ir užemimas Salonikos per Vokieczius yra užtvirtinta. Dabar Vokiecziai perkirto Jugoslavija pusiau ir Graikai, kurie radosi toje aplinkineje, pasidave nes supra to jog tolimesnis apsigynimas butu savžudinstas.

Batalijonai Angliku skubina in pagialba Graikams isz Aten bet kuopina vaiska prie Adriatiko mariu priesz Vokieczius.

Vokiecziai užklupo ant Pirenejus, artimoje Atenu, bombarduodami pristova bet padare mažai bledes, daug namu likos uždegta.

Vokisaki eroplanai taipgi užklupo ant miestu Kragujeves, Kraliovo, Rasko ir Sienicos, Jugoslavijoje, padarydami daug bledes. Vokiecziai jau randasi 15 myliu nuo Albaniskzo rubežiaus.

Komunikacija tarp Graiku ir Jugoslavijos likos pertraukta todel negali juos suszelpiti. Padejimas ant Balkanu kas diena yra pavojingesnis ir ne žine ka rytojūs gali atneszti.

Anglikai Bombardavo Pristova Kiel

London. — Anglikai bombardavo pristova Kiel kur randasi eroplanu stotis ir daug fabriku. Bada Anglikai numete ant tos vietos apie 30 tukstan cziu bombu. Keli laivai likos sunaikinti ir kariszki magaziniai. Dirbtuve laivu likos iszneszta in padanges.

Trumpos Žinutes Isz Europines Kares

London. — Angliskzas laivas paskandino du Vokiszkus laivus ant Mediteraniskzu mariu.

New York. — Amerikoniskzas laivas kuris gabeno in Amerika tabaka, alieju ir kitoki tavora likos bombarduotas ir paskandintas. Tavoras buvo vertas triju milijonu doleriu.

Philadelphia. — Pensylvanijos szaka Redono Kryzian siuns in Graikija vaistu ir kitoki reikalingu dalyku del gyventojų už milijona doleriu. In Jugoslavija siuns taipgi daug maisto ir drapanu del žmonių kurie nukentejo laike kares.

ŽINUTES

Sunbury, Pa. — John Hobendabler, 50 metu, nuszove savo serganezia paczia, Morta, 48 metu, kuri jam nubodo isz priezasties nuolatinis ligos.

Philadelphia. — Kariszkas departamentas iszdave dideli kontrakta del pasiuvimo visokiu drapanu ir marszkinu del kareiviu už keturis milijonus doleriu.

Havana, Kuba — Bomba truko Vokiszkam konsulate vidurmiestyje. Ofisas likos sunaikintas bet nieka nesuzeide.

Gaudavo \$12,000 Ant Menesio; Szia- dien Gauna \$21

Hollywood, Calif. — J. Stewart, vienas isz žymiausi krutamųjų paveikslu aktoriu, likos paszauktas in kariuomene ir kaip pats sako, yra isz to labai užganadintas. Reikia pažymet, kad tasai aktorius aplaikydavo 12 tukstan cziu doleriu užmokesties kas menesi už savo darba, iszskiriant bonusu prie pabaigos meto. Stewart yra 32 metu amžiaus ir szia dien aplaiko menesines mokesties 21 dolerius kaipo kareivis Dedes Samo.

Rusai Pasirengineja Ant Kares

Moskva, Rusija — Rusija pradejo siuntineti vaiska ant savo rubežiaus. Jau nusiunte dideli skaitli isz Volgos aplinkines ant lavinimosi. Daug maisto ir kariszko materijolo nusiunsta in tenai del kareiviu.

Vokiecziai Bombardavo Irlandija

Belfast, Irlandija — Keliolika dideliu bombiniu Vokiszkų eroplanu užklupo ant szito miesto, kuri bombardavo per ilgiau kaip valanda laiko. Daggelis namu likos sunaikinti bet mažai žmonių užmuszta.

Vokiecziai taipgi bombardavo Londona ir aplinkine. Liverpoolius taipgi aplaiko daug bledziu nuo bombardavimo. Daggelis namu likos uždegti ir sunaikinti.

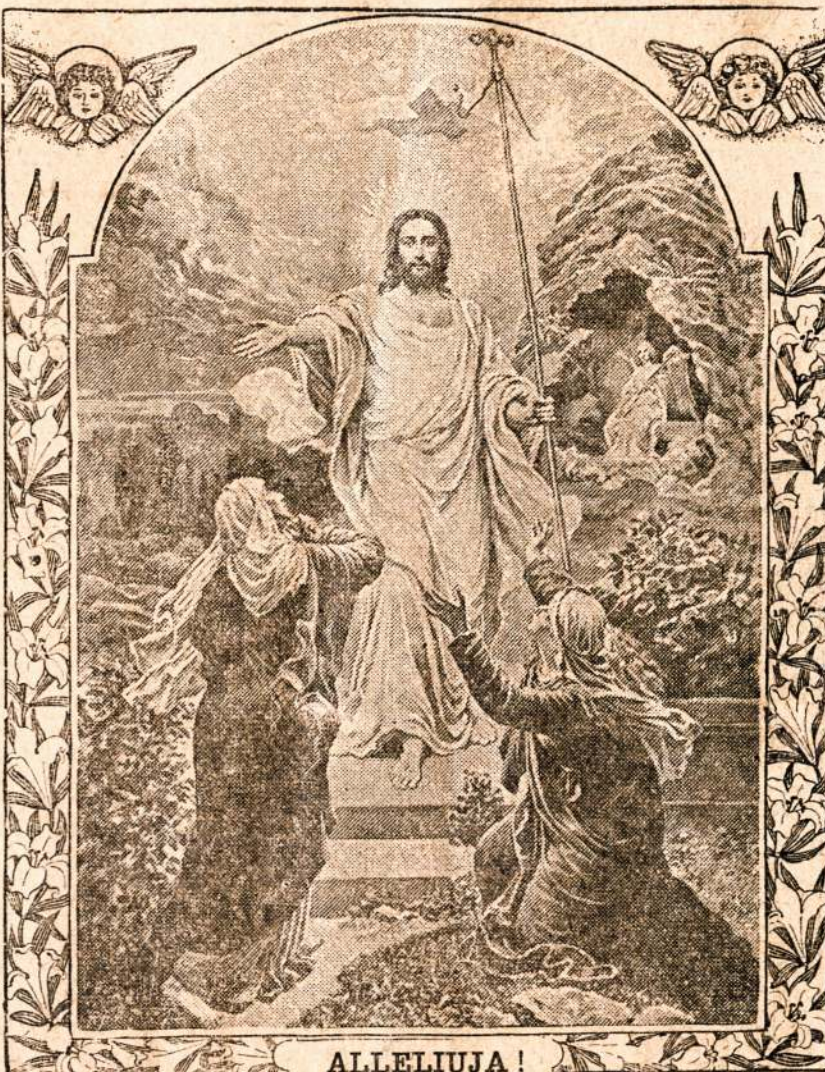
Anglikai Bombardavo Vokiszkas Tankas

Atenai, Graikija — Anglikai bombardavo daugeli Vokiszkų tanku ir automobilius kurie pribuvo in Graikija ir Jugoslavija. Didelis skaitlis Vokiecziu taipgi likos užmuszta.

Graikai Apleido Salo- nika Del Vokiecziu

Atenai. — Graikai matydami kad negales apginti miesto Salonikos, apleido taji miesta nes Vokiecziai užklupo ant jo isz triju szaliu. Didelis skaitlis Vokiecziu užėjo ant Vardar Klonies kur Anglikai taipgi turejo trauktis szalin nes Jugoslavai pralaimejo muszi nes negalejo atsispirti milžiniskzo skaitlio Vokiecziu. Vokiecziai per tris dienas nedave pasilsio Graikams todel turejo apleisti taja aplinkine tvirtindami buk Salonika ne yra taip svarbi isz kariszko atžvilgio. Telegramai skelbia buk Belgradas likos beveik visiszkai sunaikintas per Vokieczius.

Washington, D. C. — Senatorius Morris Sheppard isz Texas, tevas prohibicijos, 66 metu, mire ezionais.

LINKSMA ALLELUJA!

Visiems musu skaitytojams ir po draug visiems Lietuviams Amerikoje ir musu broliams Lietuvoje, linkime Linksma Velyku, kad Dievas užlaikytu visus gyvus ir sveikus, duotu ramybe visiems žmoniams ant svieto ir kad praszalintu nuo mus pavojų kares. Lai visus Dievas užlaiko gyvus lyg ateinanczių Velyku. Dalinames ir mes su jumis, mieli skaitytojai, margucziais.

To viso velina szirdingai,

REDAKCIJA "SAULES."

Plumberei Aplaikys Po \$360 Ant Menesio

Hazleton, Pa. — Dvidezimts Plumberiu isz czionaitines aplinkines užsirasze prie kariszkos tarnystos National Defense in Porto Rico, ir jeigu bus primti, tai iszplauks isz New Yorko už keliu dienu. Tarnysta trauksis per tris metus ir jiems valdzia mokes po 360 doleriu ant menesio.

Insuivo Pinigus In Sena Kepure

Detroit, Mich. — Jonas Bernat, netikedamas in bankas, insuivo in sena kepure 200 doleriu o kada norejo ana diena daugiau prideti prie savo skarbo, pinigų joje nerado. Bada vienas isz burdingieriu, draugas Jono, nuvaktavo kur jis deda pinigų ir juos pasieme. Norints ji už tai apskunde bet neturejo ant to užtektinai davado ir draugas likos paleistas ant liuosybes.

— Daugiau kaip 20 milijonai visztu deda kiauszinius Kanadoje, isz kuriu kozna padeda po deszimts tuzinu kiausziniu ant meto. Visos viszteles padeda kiausziniu už 80 doleriu kozna minuta.

SUSZALO ANT SMERT

Adgyjo, Pavalge Ir Vela Mire

Wager Bay, Canada. — Czionaitineje girrioje, apie 75 myles nuo czionais, likos surastas negyvas žmogus, Ben Laport. Lavona atveže namo žuvininkas ir paszauke daktara, kuris apziurejas lavona apreiszke kad jam jau nereikia pagialbos nes yra tikrai negyvas. Gimines pradejo rinktis ant szermenu ir kada reikejo nebaszninka deti in graba, nebaszninkas stigaai atsidedo ir eme kalbėti. Pasakojo jisai, kad viska jaute ir irdejo kas aplinkui dežosi ir žinojo kad ji parenginejo ant palaidojimo, bet negalejo nieko kalbėti, nes buvo suszales; o dabar yra labai alkanas ir nori valgyti.

Pagaminta jam valgi ir kada gerai pavalge, atsidedo prie peziciaus pasiszildyt in pasakes kad jaucesis gerai tik tai yra labai nuvarges in nuejo gult. Ant rytojaus vos diena ausztant, Laport pradejo garsei dejuoti. Kada szeimyna subego pažiuireti kas su juom atsitiko, rado ji be žado ir negyva.

New York, N.Y. — Wm. Levy pardavejas deimantu, likos apvogtas per du banditus ant \$80,000 vertes deimantu. Banditai praszalino automobilju.

Kas Girdet

ALLELUJA!

Artinasi diena atminties prisikėlimo — numirusių Viespaties, diena džiaugsmo Krikščioniškam sviete, kuri kožna meta priveda ant milties prispausties ir nelaimingiams kad tiktai iš mirties Dvasios ne yra prisikėlimo, kad kentejimuose aukuoja gyvąti o tik dalaikyma druties. Skubiname in bažnyčia su maldomis, o gryžtame su linkmybe, nes paveikslas Nukryžiuotojo prakalba in mus: „Asz esu prisikėlimas ir gyvenimas ir kas Manyje tiki, neprazūs ant amžiu.“ O mes tikime kad Dieviszka teisingysta veda gera darba ir ingali net ir graba ir tikime kad ne mes ne inpedines gentkartes nenu-mirš dvasia nes atsimeina ant Kristaus, kuris nesidave pagundai velnio.

Musu gyvenimas yra panašus in kelia vedanti ant Gol-gotos, kuriuomi ejo Kristus neszdamas sunku kryžiu, visi rememes tuom sunkiu keliu neszdami kryžiu vargu ir visokiū suspandimu. Bet nesuprantame to, persieme in puikybe ir jeigu kencziame kokia suspanda tai ružiname ant musu nevidonu bet savas nekaltina-me ir neatsimename kad tame viasme patys esame kalti, jeigu ne per musu kaltes tai per kaltes musu proseniū, per musu tinginyta, netikysta ir puikybe — tiktai žmogus nukan-kytas doraus gyvenimo ir su neapsunkinta sanžine, turi tie-sa vadintis „kankytojum.“

Mes privalome imtis prie darbo, prie pažinimo paties savas, prie pataisos piktu tauti-niū klaidu — turime galeis su patys savimi. Ingalekime pa-tys save o ingalesime varginga bute; ingalekime bedievyste, kuri mummyse insiszaknino. In-galekime tinguma darbszavi-me ant ekonomiszko iszsiiriete-jimo, ingalekime tamsybe žmo-aijos, ingalekime musu pasi-sziausizma, plovones ir apmal-szykime karszti ant masty-niū, neapykantos vieni ant ki-tiū, ingalekime musu liežuvius su kureis plovojame kaip ne-protingi arkliniškai; turekime prisirizizma prie musu tevy-nės ir kalbos, kuri isz po musu koju jan slenka.

Ingalekime savyje piktus pa-proczius o atgaivinkime senas dorybes savo proseniū. Meski-me bjaurius papratimus o ta-ai keles vargu ant kalno Gol-gotos pasibaigs prisikėlimo isz numirusiū — isz grabo suspan-dos ir užgiedokime linksmai „Alleluja!“

Su szirdžia pilna vilties, sto-jame tarp didelio pulko musu skaitytoju „Saulė“ ant szios szventes Prisikėlimo isz numi-rusio Viespaties, sudedami del jus geriausius ir szirdin-giausius velinimus idant pasi-

gerintu czionais dalis darbi-ninku sziam sklype Amerikoje, kad Dievas praszalintu juodus debesius kares nuo mus ir kad sulauktumem laimingai atei-nancziu metu o to viso szirdin-gai velija isz szirdies,
—Redyste „Saulė.“

Charles Moskoviez, kuris laiko taverna (karczema), Cleveland, Ohio, paslepe savo pinigų popieriniam krepšiu-kyje ant pastoges nes netikejo in bankas.

Kada paskutini syki nusida-ve indeti daugiau doleruku, popierinio krepšiuuko jau pa-prastoje vietoje nesirado, din-go nežine kur. Paszauke jis pa-liejia ir toji isztyrinejo buk maisziuka su pinigais turejo intraukti žiurkes tarp plytu sklyje kur buvo matyt pini-gai gilei intraukti.

Kvailys da nesumislina ar grįauti dali namo kad iszgauti isz skyles pinigų, apie 365 do-lerius ir ar tas jam užsimoke-tu ar ne. — Kvailiu nereikia jeszkti, patys gema...

Szvaicariszki laikraszcziai apraszineja apie nepaprasta giliuki vargingos szeimynos po bombardavimui ju grinceles per Vokieczius artimoje Black-friars Road. Viena orine bom-ba sugriove tuju žmoniū grin-cele ir kada gyventojai po koki-am tai laikui sugryžo adgal isz ryto, patemino su nusiste-bėjimu kad grindys buvo už-piltos su auksineis pinigais. Auksas iszsiypile isz skyles mu-ro, kuriame buvo paslepti per prodieduka tojo gyventojaus dangeli metu o apie ka niekas nežinojo. Buvo ju viso apie 800 szmoteliū, paenancziū da isz laiku Karalienes Elzbičtos. Nors dabar vargyszai tures už ka pasistatyt nauja grincele.

Randasi tokiu žmoniū kurie turi dideli nora prie mokslo ir žinystos, kad niekas negali jiems stoti ant kelio dastoti to-jo mokslo ir net lyg žilai senat-vei mokinas ir lavinas moks-le.

Sztai kokia tai poniute Rey-nolds, isz San Francisco, Kali-fornijos, neužbaige auksztes-niū mokslo budama jauna nes isztekejo budama jauna ir su-silaunke keturiū vaikū po tam pasiliko naszle, per mirti jos vyro. Žinoma, su mažais vai-kais ant ranku negalejo ne sap-nuoti apie lankymasi in uni-versiteta.

Bet buvo tai motere tvirto budo todel paszvente savo gy-venimo ant sunkaus darbo idant iszgaunt savo vaikū-czius ir duoti jiems atsakanti mokslo o kada to pasieke, pra-dėjo lankyti in universiteta ir kada susilaunke 70 metu, užbai-ge pasekmingai universiteta ir sziadien yra turtinga motere. Tas tai vadinas dastojimas sa-vo tikslo ir noras ant mokslo.

Kongresmonas Martin Dies ana diena apreiszke savo drau-gams buk in laika 90 diennu. Valszijos bus inklampy-tos in Europine kare drange su kitais sklypais.

Toliaus aizszkino jis buk Ame-rika kovos su Vokiecziais ir Italais ne tik ant mariu bet ant žemes ir ore per nusiuotima sa-vo vaisko ant Balkanu kad drange su Anglija kariauti priezš nevidonus.

Dies sako kad toji kare gali testis apie penkis metus ir pri-mine kad Amerikos privalumu

“Nera Jo Czionais,—Jisai Prisikele.”

yra ne tik kovoti bet iszsiuns-ti didele armija in Europa kad suteszkint Hitlerysta. Tik grei-tas pasidaravimas, ana san-vaite, užgriebimo Vokiszku ir Italiszku laivu Amerikonisz-kose pristovose užbego užkim-szima Amerikoniszku portu — apreiszke kongresmonas Dies.

— Del mus reikalingi daik-tai yra du: sanžine del mus o zodziai del kitu.

— Pikta žmogų gerumu ne-pergalesi, tiktai kaip rimba pa-rodysi.

PRISIKELK

— ŽMOGAU!

Pasaka Ant Velyku.

— A jau, tėvai, bažnyzion-eik! žiurek, jau saule visai žo-mai o jis sau iszsiakrieziaves stirineja! geda turek — jau nors vien tik del žmoniū kal-bos reikia eiti! — szaukia Vi-liukiene ant savo vyro.
— Eik, kad nori, niekas pri-riszes ne laiko! — niurai atsa-

ke Viliukas, isz pirties parejas ir žesilisas pas pecziū, pypke-puksznodamas.
— Asz pats žinau kad nega-liu: vaikai, szis, tas, man ir pa-dyvo nera o tau kas rupi? koja liuos!

Taip dažnai juodu vienas ki-ta stumde, pakol galu gale vie-nas kaltras bažnyzion nuejo, nes kaip vienam taip antram nelinko o abudu žinojo kad del svieto akiu reikia eiti.

Viliukas pakase pakauszi, pasiraive pas pecziū ir rusezių bobos užklause:

— Kame antai?
— Lovoj viska sudejau, — atsake boba.

— Aa, dikrai! — atsiduso ir nuejo kamaron.

Viliukas turejo priezasti in žmones neiti; o ba takiavo in ji visas sodžius, kiekvienas druta szirdi turejo ir visi be-veik giliam jo kisznyje buvo iulinde o kas pakliuvo tenai, sunku bebūvo iszsigelbet.

Viliukas gudriai, lyg voras musia, apipindavo žmogų savo tinklu ir lyg voras muszia, kad iszeziulpa, taip Viliukas isze-ziulpdavo savo skolininka ir jau keleta vargazu sziaip isze-ziulpes iszvarė sunus lodyti in svieta, duszia kune beužlik-damas, žeme-gi užardavo in trobas inleisidavo kumeczius kuriu tik-ko in pluga nekinke.

Be užgriebtos už skola žemes pas visus turejo Viliukas pase-lius; tai semenu puspuri, tai bulviu o kas viskas sziaip ma-garycziū dalis.

Žinojo Viliukas, kada savo pinigū užsiplnti prasztyti, ru-dens metu jeigu kas ir norejo atiduoti, tai jis sakydavo: gali laikyti, žiurek — susiduos ka-peika! Už tai lign pavasaris stojo, Viliukas gyvas buvo:

— Na, rizkis, man reikia, o negaliu laukti, perduodu vek-seli Dankszui!

Dankszas buvo senas vagis, jo užsiemimas buvo po teismus daužytis ir szikius supirktus vekselius važiuoti. Dankszas su Viliuku buvo lyg broliai, viena jiems kalba ejo apie teismus praszymus, arba pil-vus susiimdami juokesi isz „mumukusiū“, abu didžiuo-damiesi isz savo galybes.

— Prisikelk, žmogau! — pragarsejo po bažnyzia.

Viliukas apsidaire. Sakyk-loj priezš ji stovėjo kunigas, rodesi Viliukui kad in ji žiuri.

— Prisikelk, žmogau! —

bama turejo Viliukas. Szar-kus, netolimas kaimynas, be-dos tekes prasiskolijo, o ku-mele krito, kuo arsi nepirkes kitos?

— Imk pora deszimeziū, — tare sutikes kur suvargusi kaimyna. Viliukas — matau kad ir tau vargas?

Nudekojo Szarkus ir pacme. Staiga bruksz su dalgia koja perkirto, paskui boba ingule — deszimis varu ant Szarkaus suvinto, vienos akis isz abieju beliko, vaikai iszblyszko — nei duonos, nei putros, nors tu in žeme susmegk!

Viliukas tik rankas trynio-ja! — O kuo užarsiu žeme, asz jam ligos nepadariau, kas man! szneka savo sanžine tildyda-mas, bet vis kazin kas lyg sa-kyte sako: — pasigailek žmo-gaus vargo, pasigailek!

Bet Viliukas, lyg ta balsa iszgirsta, bruksz ir didžia in mieseziuka; ten koki skolinin-ka sutikes, — na ar ne eisim apsiszilyti?

Už savo Viliukas negere. Sziaip užklaustas, žinoma, ka darysi! pasikaso pakauszi, na einame, ko-gi Bažnyzia Viliu-kui upa gadino: lyg kuomet nucis bobos isztumtas, tai szirdis, lyg grybas priezš saule, iszliža ir degtine to pra-keikto balso nelabai tenutildo.

— Asz pats žinau kad nega-liu: vaikai, szis, tas, man ir pa-dyvo nera o tau kas rupi? koja liuos!

— A jau, tėvai, bažnyzion-eik! žiurek, jau saule visai žo-mai o jis sau iszsiakrieziaves stirineja! geda turek — jau nors vien tik del žmoniū kal-bos reikia eiti! — szaukia Vi-liukiene ant savo vyro.

— Eik, kad nori, niekas pri-riszes ne laiko! — niurai atsa-

ke Viliukas, isz pirties parejas ir žesilisas pas pecziū, pypke-puksznodamas.

— Asz pats žinau kad nega-liu: vaikai, szis, tas, man ir pa-dyvo nera o tau kas rupi? koja liuos!

Taip dažnai juodu vienas ki-ta stumde, pakol galu gale vie-nas kaltras bažnyzion nuejo, nes kaip vienam taip antram nelinko o abudu žinojo kad del svieto akiu reikia eiti.

Viliukas pakase pakauszi, pasiraive pas pecziū ir rusezių bobos užklause:

— Kame antai?
— Lovoj viska sudejau, — atsake boba.

— Aa, dikrai! — atsiduso ir nuejo kamaron.

Viliukas turejo priezasti in žmones neiti; o ba takiavo in ji visas sodžius, kiekvienas druta szirdi turejo ir visi be-veik giliam jo kisznyje buvo iulinde o kas pakliuvo tenai, sunku bebūvo iszsigelbet.

Viliukas gudriai, lyg voras musia, apipindavo žmogų savo tinklu ir lyg voras muszia, kad iszeziulpa, taip Viliukas isze-ziulpdavo savo skolininka ir jau keleta vargazu sziaip isze-ziulpes iszvarė sunus lodyti in svieta, duszia kune beužlik-damas, žeme-gi užardavo in trobas inleisidavo kumeczius kuriu tik-ko in pluga nekinke.

Be užgriebtos už skola žemes pas visus turejo Viliukas pase-lius; tai semenu puspuri, tai bulviu o kas viskas sziaip ma-garycziū dalis.

Žinojo Viliukas, kada savo pinigū užsiplnti prasztyti, ru-dens metu jeigu kas ir norejo atiduoti, tai jis sakydavo: gali laikyti, žiurek — susiduos ka-peika! Už tai lign pavasaris stojo, Viliukas gyvas buvo:

— Na, rizkis, man reikia, o negaliu laukti, perduodu vek-seli Dankszui!

Dankszas buvo senas vagis, jo užsiemimas buvo po teismus daužytis ir szikius supirktus vekselius važiuoti. Dankszas su Viliuku buvo lyg broliai, viena jiems kalba ejo apie teismus praszymus, arba pil-vus susiimdami juokesi isz „mumukusiū“, abu didžiuo-damiesi isz savo galybes.

— Prisikelk, žmogau! —

L. TRASKAUSKAS

LIETUVISZKAS GRABORIUS

Laidoja kunus numireliu. Pasamdo automobilius del laidotuviu, Krik-Vestuviu ir kitokiama reikalams. Bell Telefono Numeras 78

520 W. Centre St. Mahanov City

garsejo vela.

— Laimingas, kuris prisike-les dvasioje! linksmos bus ta-vo szventes, nors juodos duo-nos szmotelis tebus ant tavo sialo, linksmas busi nes Dievas bus su tavim! Bet tu, vargsze, kur dingsi, kur dingsi, žmo-gau kieta-szirdi! kur dingsi, kada visi linksminis, tu užkie-tejas nupuolimuose savo žmo-gau? nors tavo stalas lužu skanumais padetas, nors rytoj iki vakaro valgytumei, lindna bus tavo szirdis, artimo tavo aszaros, skriauda, neleis tau linksmintis! veltui meginsi su degtine užpilti sanžines balsa, veltui! Viliukas stovi niuras, užsimanstes, žiuri in kryžiū, in vaikus, kazin ko jam baisiai sunku, ilgu, kazin kas szirdi gniauzia.

Ir nedzingina jau kiszeneje esantis „iszpoltitelij list“ kuri vakar gavo: nedzingina, kad pagal szio svieto nutary-mo turi teise iszvaryti sergan-ti suvargusi kaimyna ir szituos vaikuezius isz po ju men-tos pastoges: nedzingina ji szio svieto galybe; jancziasi biednas, baisiai biednas... tame „medžio gabale“ keista yra galybe... linksta Viliuko keliai, kazin kas sutruko sielos gilme-j ir per palukinkno veida pabi-ro aszaros...

Suuze bažnyzia, atsiliepe varpai ir varpeliai. Viliukas pakele galva, tenai isz gilmes žaliūmynais iszdabintos grotos blizkelejo kazin kas... ir artino-si, artinosi. Kazin koks asmuo baltose rubuose stovėjo tenai szviesuli auriolij visas ir pil-nomis nežemiszkos meiles aki-mis žiurejo in ji, in jo suvargu-sios sielos gilme, žiuri taip gai-lestingai...

Rytmetinis vejas vesino Vi-liuko galva, eina su kitais apie bažnyzia.

“Linksma diena mums praszvito,” — garseja isz visu kru-tiniu. Viliuko akys jeszko ka-žin ko minioje. Atrado, pra-szvito veidas: sztai kaimynas Szarkus iszblindusioj seme-goj, eina tenai, nepato!, veidas jo rimtas, ramus, nors labai su-varges.

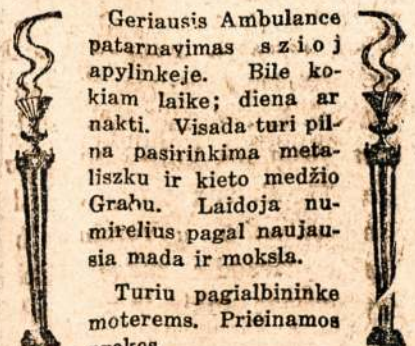
— Te, brolau! — sako Viliu-kas kiszdamas kaimynui in rankas su tokiu džiaugsmu ne-seniai inganta popieri — tai ir pas mus bus linksma diena! Sveiki sulauke szventu Vely-ku! — padave sau rankas.

SKAITYKITE! SAULE PLATINKITE!

C. F. REKLAITIS

Mahanovaus Iztikimaisis Graborius

Gabinusius Balsamuotojas

Turiu pagialbininke moterems. Prieinamos prekes.

DU OFISAI:
MAHANOV CITY: 516 W. Spruce St.
Bell Telefonas 749
TAMAQUA, PA., 439 Willing Street
Bell Telefonas 532-J

KVAILA KUNIGAİKSZTIENE

— Duok man ranka, vaikelį,
— täre po tam in Valdimiera,
kuriam veik rangiai išpildžius
kunigaikščio norą, Konstan-
tinas vėl sudrebėjo.

Tas vyras kuris nedrebėtu
akveizdoje prunksčiančiu
in jį ugnim kanuoliu, drebejo
matant paveikslą praeitos sa-
vų laimės, drebejo insivaizdi-
nės sau visa baisia tikrybe.
Sklausmai jo širdies išspaude
jam asparas iš akių ir užsigry-
žo užpakaliu idant pasiepti jas
nuo matančiųjų. Apsisluos-
tes kreipes link direktoriaus
ir pasitraukė šalin idant iš-
sklaidyti bangas misliu pagim-
dytu toje scenoje. Jo moteris
atsikreipe link Luckiaus su žo-
džiais:

— Ar vaikas turi gera cha-
rakteri?

— Ant kiek spresti galima,
— turi, tobiliausi.

— Tad užsipelne, idant jo
ezia nepalikti, taciau duot jam
geresni išauklejimą, idant
pasidarytu sau kariera gyve-
dime.

— Be abejones, jūsu cieso-
riszka angstybe — atsake
Luckas žiuredamas glamoniai
in Valdimiera. — Tuomi vaiku
daugiau negu kitais rupinda-
vus nes jis savo išmonezia ir
stropumu patrauke mane prie
savės. Persitikrinan, jog jis tu-
ri paeit iš augstesnio gimimo
gimdytoju. Bet psichologisz-
ku tyrinėjimu lengva pažinti
kokio medžio vaisius.

— Ištikro tas vaikas jau ir
mane užinteresavo — kalbejo
kunigaikščiene glostydama
vaiko garbinuotus plaukus.

— Pasirūpinsiu paimt in sa-
vo apgloba ta vaika. Bet sžtai
jau ir vyras mano ateina. Pasi-
lik sveikas vaikelį — buk ge-
ras ir doras.

Paglosečius pasmakri vaiko
ir linktelėjimu galvos atsivei-
kinus kitus vaikus atsitrauke.
Netrukus abudu apleido
prieglandą.

— Kunigaikštis buvo taip
mažkalbanciu ir susikrimtu-
siu kad veltui stengesi Helle ji
inlinksmint savo linksma kal-
ba.

Neapraszinesime kaip Kon-
stantinas paeme vaika iš prie-
glaudos ir atidave savo sodaun-
ninkui pas kuri kasdien lanke-
si idant glamonet vaika ir at-
lygint jam už tai ka iszkentejo.
Laimingu jautesi Konstanti-
nas atrades vaika, kurio tikry-
be patikrino jam atrastas ant
vaiko kaklo brangus retežys,
kuri Marija atidave Krasno-
jarsko kalejime Mikolui Ba-
vaika. Poliemeistras Kordov
kuninui idant vaikui atiduotu
o tas Nihilistai vadas savo žodi
isztesejo. Bet da laimingesniu
jautesi mažas kankintinis ku-
riam dabar jau nieko netruko
— bet likimas norejo idant ir
isz ezia butu isztremtu. Žino-
me jau kad motere kunigaikš-
czio Konstantino, paimta pa-
vydo, kad vyras lanko sodaun-
ninko nameli idant ten pra-
leisti laimingas valandas savo
gyvenimo besiglamonejant su
vaiku apskunde carui savo vy-
kitokiū būda negaledamas pa-
samde padegeliu, garsius isz
ju amato, padege sodauninko
nameli bet nepažeude vaiko;
tas kurio global Marija ji pa-
vede, per daug turejo savo pa-
valdinu idant daleist polic-

meistriui atsiekti savo tiksla.
Jie iszvoge vaika pirma. Helle
vienok pajutus balsa sanžines,
gailejosi savo pikto pasielgi-
mo o kada pamate gaisra sode,
kada patyre jog buvusis vai-
kas nežine kur dingo, matomai
sudege, gavo proto sumiszima.

Visas Petersburgas buvo su-
judintas. Ilgai besistengia už-
slepti kunigaikštienes papai-
kima bet pagalios ta liudna
tikrenybe visiems tapo žino-
ma.

Petersburgo gyventojai isz-
kart nenorejo in tai tiket. Hel-
le buvo abelnai mylima, kada
patirta, jog ji da lanko prie-
glaudas, pasiliko visoje reiksz-
meje to žodžio—populariszka.
Besigaileta jos dabar ir nieks
negalejo suprasti priezasties
jos papaikimo, lygiai niekas
nežinojo koki sanrzių galejo
turet gaisras sodauninko na-
melio su papaikimu kuni-
gaikštienes.

Jos proto sumiszimas vienok
buvo taip dideliu kad sielvar-
taudama draskesi, reke, szauk-
dama pagelbos gelbejimo vaiko
isz ugnies, tai vel, kaip ginasi
nuo norineziu ja paimti bude-
liu. Tai vėl bovijosi lyg kudi-
kis žiedais, dainuodama, nors
ir drebančiu, bet vis saldžiu
balsu.

Szirdis plyszo žiurint in ta
nelaiminga moteriszke.

Didysis kunigaikštis Kon-
stantinas ta nauja nelaimę
skaudžiai buvo dalypstetas.
ra o caras paliepe praszalinti
Jo nelaimei kudiķis, kuri taip
netiketai atrado, vėl žuvo o
name turi kita liudnasti. Hel-
le ji suvis nepažinojo ir bego
szalin rekdama ir budeliu ji

vadindama nes jis ja vesias
pas kruvina cara idant nuž-
dint ja. Teisinosi tad kad ne ji
sudegino Valdimiera, kad ji
nekalta.

Veltui stengdavosi jis jai in-
kalbinet savo varda, veltui
stengdavosi bent kiek pra-
szviest jos aptemusi prota, ji
pasiliko nepagydoma.

Konstantinas niekuomi da-
bar nesirupino, net apie savo
arnystos pareigas, buvo suab-
jutinejes ir kaip apnykes.

Tula diena aplanke Kon-
stantino rumus pats caras.

Apsitaisęs civiliszku rubu
važinojant, nuo nedaugelio, jei
ne suvisai buvo nepažintu.

Rado Konstantina susikrim-
tusi. Iszties in ji abi savo ran-
kas kalbedamas:

— Nelaimingas biednas ma-
no brolau, gailiosiu taves la-
bai ir tavo nelaimę skaudi man
neapsakomai. Ilgiau negalejau
daturet jog netvirtybeje ko-
kioje mane esi palikes. Pribu-
nu tad pats idant persitikrin-
apie didžiosios kunigaikštienės
Helles sveikatos stovi.

Konstantinas pakrate su gal-
va. — O, brolau! — täre — ne-
noret matyt to liudno, dras-
kanczio duszia paveikslu.

— Macziau jau laukus už-
klotus žmoniū lavonais, ma-
cziau upes kranjo bet matant
ta miela sutverima, dalypsteta
proto sumiszimu, negaliu susi-
valdyt.

— O bet noriu ja matyt! —
atsake caras. Mano prieszali-
nis gydintojas, kuris ja isztyre,
apsakinejo man stebetinus apie
ja daigtus. Sako ji pranasze.

(TOLIAUS BUS)

Geri Pamokinimai

— Amerike padirba daug
ledo isz vandens net po 60 tonu
kožna minuta arba tona kas
viena sekunda.

— Ir bambilistas jeigu nie-

ko nesuvažines tai negaletu
butie bambilistu.

— Pabueziavimas yra vai-
sius meiles, žinoma, jeigu mer-
gina nutytes.

— Ne vienas daug daro, bet
labai mažai gero.

Margucziai Ant Velyku!

Per tukstanczius metu margi-
no kiauszičius ant Velyku.
Tasai paprotys kilo Persijoj
daug szimtu metu adgal, kur
tada žmones margino kiauszi-
čius tik raudonai ant atminties
Kristaus kraujo o kiti vėl ant
atminties 40 dienu pasninko.

Bet sziadien su naujais iszradi-
mais vaikai ir motinos margi-
na kiauszičius su pagialba at-
spauzdintos popierukes ant
tada žmones randasi visoki paveik-
lai kurie prilimpa prie kiau-
sziniū visokioms spalvoms.

Velykinis Duetas ...Per... Taradaika ir Baltruviene

Gavenia jau nugarmejo,
Velykos taip kaip atejo,
Turesime nauju sztuku,
Isz girtybes ir pesztuku.

TARADAİKA

BALTRUVIENE

Na vyručiai, tai vis baikos
o gavenia truputuka sziek tiek
apmalzina kareivius nuo gir-
tavimo ir pesztyniu. Tai
vyručiai, vargas Lietuvoje
kaip ateina pasninkas. Nuo žir-
niū ir žaliabarsziū pilvas isz-
sipuezia kaip bubnas o nuo
aliejaus žmogus net pažaliuoja
o jeigu da gauni silkiu rasalo
del apdazymo bulveliu, na tai
geresnio pikniko negali reika-
lanti nes, ant nelaimės, sziadien
ir to nesiranda nes Bolszevikai
viska užgriebe ir sumindžiojo
brangia Tėvyne po kojoms.

Tai gi, brolyčiai, ezionais tu-
rime didele atmaina valgyje,
darbe, drabužyje ir gulyje ir
ir pinigeliu daugiau galima už-
dirbti negu kokis virszininkas
musu kontre. Vaitelis budavo
tenais gaudavo 20 rubliu ant
menesio o ezionais mainieris
ar darbininkas fabrike uždirba
ant nedielios po 25 ir daugiau
doleriu. Tai vyručiai didelės
dipreneas. Taip, ezionais dide-
le atmaina visame, tik tai gal-
voje smegenis nepersimaino —
o da ir kvailesniu nekurię sto-
josi ba —

Pribuna doras vaikas,
Ir stojasi kvailas avinas,
Nenori Dievo iszpažinti,
Užmirsza suvis skaityti.
Na, ar tai žmogus?
Turime bloga nuo gero
atskirti,
Stotis žmogum, laikraszi
skaityti,
O tada busime ponais pilna
burna,
Nelaikys niekas už durna.
Isztikruju kaip pažiri in
vyruką,
Panaszus in ponaiti, ne in
bernuką,
Pasiredes szvarei,
Czystai ir gražei,
Bažnyczioje sėdi lonkoje kaip
ponas,
Rodos kad didelio dvaro
valdonas,
Meldžiasi ant puikios knygos,
Rodos yra doras visados,
Ba mat blaivi in bažnyczia
susirenka.
* * *
Eiti girtam in bažnyczia
netinka,

— Isz Ameriko iszsiunezia-
ma in kitus sklypus senos gele-
žies, ypatingai in Japonija po
penkis tonus kas minuta.

Galetu da iszvaryti,
Ir sarmata padaryti,
Tai namie tūni,
Arba lovoje guli.
Reikia ir būda permaintyti,
Nuo kitu gera pavyzdį imti,
Tada busime apszviesti,
Ir tarp apszviestu nukesti.
Sziadien daug poryt negalim,
Ba ir laiko neturim,
Tiktai biski pavincziavosim,
Savo velinimus atiduosim:
Tegul Dievas visame laimina,
Tegul nuo visokiu nelaimiu
gina,
Ir sveikatoje visus užlaiko,
Nuo seniausio lyg mažo vaiko.
Sutaukyk Dieve kariaujančius
sklypus,
Tegul praszalina nuo mus sun-
kius ypūs,
Idant visi žmones myletusi,
Amžinoje sutaukoje laikytusi.
Vaikeliai, teveliū klausykite,
Senatveje ju neapleiskite,
Ba kas tėvus paguodoja,
Ta Dievas laime apdovanoja.
Kristus isz numirusiu
prisikele,
Žmones nuo vargo pakele,
Ir del mus ezion bute pataisys,
Maldas praszancziuju isz-
klausys.
Nes prie musu maldos,
Nori Dievas ir pataisys,
Ba kitaip tai neiszsklausys,
Amžinai mus praszandys.
Dabar visi linksminkitės,
Ant tos szventes džiangkites,
Biskuteli atsigerkit,
Tiktai nepasigerkit,
Ba isz girtybes,
Pasidaro ir musztynes,
Ant galo in koza,
Ir apie tai bus gana.
Tegul kožnas gieda Alleluja,
Del zobovos kiauszus kulia,
O bus geriausia,
Ir gražiausia.
Taipgi atsiminkite,
Ir neužmirszkite,
Kad Lietuvoje musu brolei ir
sesutes,
Neturi ant Velyku mesutes,
Jie kenezia dideli varga,
O jus turite kiausza marga,
Atsiminkite apie juos,
Praszykite kad Dievulis jiems
duos,
Ateinanti meta Velykas
Linksmesnes!

— Valdžios spaustuve Wa-
shingtone atspausdo kas minu-
ta po 150 Inkom Takso Blan-
ku.

VELYKU — SPAVIEDNIS

Apygardoj Kolonijos, laike
Velykines spaviednes, pamate
kunigas, sedintis spaviedny-
czioj, dideli vyra su paraudo-
navusiu veidu su prieszingu
pažiurejimu, kur galima buvo
matyti kad isz toli atkeliauja
nes suvis nebuvo panaszus ant
tūju, prie kuriu buvo prisiarti-
nes.

Nepažinstamas neatsiklaupė
tik stovejo daugiau kaip ady-
na, žiuredamas ar greitai ateis
jam kaleina; prisiartino prie
spaviednyczios. Tamsiau de-
gancziu pažiurejimu visu akis
atkreipinejo nuo savės ir su di-
deliu paniekinimu žiurejo ant
prisiartinancziu prie groteliu.

Tuo kart, kada jau nebuvo
ne vieno, nepažinstamas drasei
atsistojo priesz kuniga, kuris
rodos jo lauke.

— Ponas nori spaviedotis?

— Taip! — atsake nepažins-
tamas užkimusiu balsu.

— Praszau klaupiti.

Nepažinstamas pasipurtęs ta-
re: — To niekados negaliu pa-
daryti.

Kada tare jis tuos žodžius,
szvilpimas iszejo isz jo lupu,
panaszus in sznypsztima žal-
czio. Kunigas, mislydamas kad
nesveikata, arba sužeidimai
nedaleidžia tam nelaimingui
atsiklaupiti, pasake jam kad
prisilenktu prie langelio ir su-
kalbētu “Tikiu in Dieva Te-
va”.

— Negaliu! — atsake — ne-
moku “Tikiu in Dieva Teva.”

— Kas tu esi?

— Tas kokiu iszrodau.

— Kokis tavo vardas?

— Asz jokio vardo neturiu.

— Teviszke kur yra tavo?

— Jums nežinoma, saule jos
neszildo...

Dabar kunigas pamisli-
no kad tas žmogus kur bus isz žie-
miniu krasztu, Laplandiszkis
arba Eskimosas. Perimtas gai-
leseziu, dumojo sau, jog duos
jam Dievas laime iszgelbeti du-
szia kuria Kristus savo krauju
atpirkio bet neatejo jam ant
mislies pasiklausti nepažinst-
mo, ar yra apkriksztytas ir ar
yra Krikszczionis. Gal paskai-
te ta klausyma nereikalingu
akys žmogaus tvirtinanczio
kad neturi vardo ir nemoka su-
kalbėti “Tikiu in Dieva Te-
va”. Pradejo jo klausineti apie
Septynis Didžiosius Griekus
pirm negu pradejo klausineti
grieku. Nepažinstamas isz-
reiszke griekus taip sunkius,
tiek galva-žudyseziu, tiek va-
gyseziu, kreivu prisiegu, pikt-
žodziavimu, kad net kunigas
persigandes tare:

— Sunau mano, kad butum
gyvenes tukstanti metu, kaip
matoma isz tavo spaviednes,
nebutum turejas tiek laiko isz-
pildyt tiek dang nedorybiu.

— Bet asz gyvenu daugiau
kaip tukstanti metu, — atsake
nepažinstamas — ir nepasa-
kiaū da ne puses to, kas yra
mano sunkenybe.

— Tai kas tu esi? — atsake
iszsigandes kunigas.

— Nelaimingas, esmiu prasi-
ženges aniuolas, vienas isz tu,
kurie su Dincipiorium prasi-
kalto.
Kunigas atsitraukęs tare:
— Ir ko tikejaisi, atlikęs isz-
pažinti?

kius ir begediszkus griekus bet
po iszriszimui, kad ir ju buvo
daugybe, vėl buvo loskoj ir
visi tie žmones buvo stone ap-
turejimo amžinos laimes po
pabuvimui trumpa laika czys-
czinje.

— Viltis, kad ir manetas ga-
li patikti, patrauke mane ir no-
rečiau padaryti ta ka ir jie pa-
dare.

Kunigas nusistebejas tytlejo
valandele. — Dievas dovanoja
tam, kuris tikrai gailėsi, — ta-
re in save, — Dievas nieko ne-
iszskyre. Latras ant kryžiaus
nužemintas savo szirdije, aptu-
rejo atleidima...

— Na bet! — tare atsigrę-
damas in szetona — žingsni,
kuri darai, gali tau malone Die-
vo sugražinti. Bet iszriszimas,
kurio reikalanji, neturi jokios
vertės be pakutos. Jeigu nori
iszpildyti ta pakuta, kuria tau
užduosiu, visi tavo griekai gali
buti tau atleisti.

— Iszpildysiu viska, — tare
szetonas.

— Bet ant patvirtinimo, kad
niekas nebus sunkenybe, papa-
sakosin ka kalbejo tame daly-
ke vienas mano draugu Egzor-
cystui, kuris jo užklause, ar ne
gaila jam vietos garbingos, isz
kurios likos iszmestas:

— Didžiausios kanczios, ko-
kias tik gali iszmintis iszmisly-
ti, butu man nieku. Stulpas isz
geležies ir ugnies pasiekentis
dangu, apdengtas asztriom
szoblem isz visu szaliu, tegul
bus pastatytas ir tegul mane
traukia augstyn in žemyn, iki
pat sudnos dienos, priimsiu
tais kanczias, kad tiktai su-
gryžti in dangu kuriu patroti-
jau. Priimeziau ir asz tokia pa-
kuta ir da didesne, jeigu reik-
tu, kad tik dangaus karalyste
apturefi.

Kunigas sujudintas tare in
save: Ant tokio gailesezio mie-
laszirdyste reikia atsakyti.

— Sunau mano, — tare jis, —
Dievas yra geradejyste. Neuž-
duodu tau baisy kancziū užga-
na padarymui ant kuriu nore-
tum apsiimti. Tavo geras no-
ras, jeigu yra tikras, tai užga-
na padaris. Turesi pakuta la-
bai lengva: per visus metus
kasdien tris kartus pulsi ant
veido, atsikreipes in rytus ir
tarsi:

“Dieve mano, sutvertojan
mano, esmiu nuvarges griesz-
ninkas, gailiosiu kad tave už-
rustinau, dovanok man, mano
Dieve, del užgana-padaryma
kanczios ir smerties Jezaus
Kristaus. Motina Dievo, užta-
rykie už mane!”

Szetonas per valandele ne-
byliu pastoj.

— Na ir kas? — tare szeto-
nas pakeldamas galva ir iszsi-
tiesdamas — nusizeminimas
yra bausme kurios priimti ne-
galiu. Einiu as kita kuniga.

Ir nuejo.

SZI BANKA YRA NARYS
Federal Reserve System
TEIPGI IR
Federal Deposit Insurance
Corporation
Union National Bank
Kampas Main ir Centre St.
MAHANOY CITY, PA.

Žinios Vietines

† Dideji Petnyčia!

— Dideji Petnyčia yra le-
galizka švente, visos Bankos
ir Valdiszki uredai bus uždary-
ti. Kasyklos taipgi nedirbs.

— Dideji Subata.

— Nedelioje Velykos! Vi-
siems musu skaitytojams mie-
te ir apylinkeje, vėliname
“Linksmo Alleluja!”

— Visi kromai bus atidary-
ti vakarais szia sanvaite, kad
duoti proga žmoniems atlikti
savo Velykinius pirkinius.

— Kunigas V. J. Vezis, vi-
karas iz Sv. Juozapo parapi-
jos, ana diena lankesi Philadel-
phioj, Pa.

— Visos Publikines ir Para-
pijines Mokyklos mieste užsi-
dare Seredoj ant Velykiniu va-
kacijų, ir atsidarys ateinančia
sanvaite, Utarninke.

Didžiosios Sa-
vaites Pamaldos Sv. Juoza-
po bažnyčioje
atsibus sekam-
cziai: Didžiam
Ketverge kuris
primena mums instatyma Sv.
Sakramento ir Kristaus Kale-
jima, Miszios Sv. atsibus 8ta
valanda ryte.

Didžiojo Petnyčioj pamal-
dos prasides 8ta val. ryte —
Kristaus Mirtis ant Kryžiaus
po tam Sveikinimas Kryžiaus.
Didžiojo Petnyčioj Kristus
Grabe Palaidotas.

Didžiojo Subatoj pamaldos
prasides 7ta val. ryte — Sze-
ventinimas ugnies ir vandens.
Miszios Sv. prasides 8ta valan-
da. Miszparai atsibus 7ta val.
vakare ir bus sakoma pamoks-
las. Izspazintis Subatoje bus
klausoma 4ta val. po piet, 6ta
val. vakare ir po Miszparų.

Nedelioj — Velykos — Kris-
taus iz Numirusiu Prisikeli-
mo Szvente. 6ta val. ryte atsi-
bus Prikelimo apeigos, Proce-
sija, Miszios Sv. ir Pamoks-
las. Kitos Miszios atsibus 8ta,
9ta ir 10ta valandas.

— Poni Mare Peel, iz De-
troito, Mich., drauge su savo su-
num Broniu ir marcia, daly-
vavo laidojavesia savo brolio
a. a. Jono Kulinsko ir prie tos
progos atsilanke pas pažinstam-
us ir gimines szioje apylinke-
je. Poni Peel kitados gyveno
Mahanoy City.

— Jonui Kiseliui buvo pa-
daryta operacija Locust Moun-
tain igonbuteje.

— Del daugelio pažystama
Jeva Szukvietiene, kuri kita-
dos gyveno Mahanoy City, mi-
re Utarninke, Mount Vernon,
N. Y., ir buvo palaidota Petny-
čioje. Vėlione buvo naszle,
paliko keliolika suaugusiu vai-
ku ir giminaite pana Margarie-
ta Žardeckiu, mieste, kuri
taipgi dalyvavo ant savo die-
dienes laidojavesia.

† Juozas Macejauskas, iz
Bowmano peczes mire Seredoj
po piet, apie 3:30 valanda na-
mie. Vėlione sirgo apie meta
laiko, buvo anglekasiu ir gime

Lietuvoje. Jo motere mire apie
21 metus adgal. Prigulejo prie
Kataliku Susivienijimo, viet-
ines kuopos, paliko du sunus
Juozas ir Jona namie ir keturis
anukus. Palaidotas bus Sere-
doje su bažnytinems apeigoms
Szv. Juozapo bažnyčioj, prie
kurios prigulejo. Graborius L.
Traskauskas laidojo.

SHENANDOAH, PA.

† Agnezka, pati Antano
Janausko kuri mire praicia
Subata po operacijai Gero Sa-
maritono ligonbuteje Pottsvil-
lejo likos palaidota iz namu 635
W. Penn St., Seredos ryta, su
apeigomis Sv. Jurgio bažny-
čioj prie kurios vėlione pri-
gulejo. Paliko savo vyra An-
tana, dvi dukteres, sesere ir
penkis brolius. T. J. O'Haren
laidojo.

Frackville, Pa. † Kazimieras
Galeckis, 52 So. Balliet St., mi-
re Schuylkill Haven ligonbute-
je. Radosi ant burdo pas sese-
re Szmulksztiene. Paliko sunu
ir duktere Chicago, Ill., du bro-
lius Juozas ir Prana, kurie gy-
vena Detroit, Mich., ir sesere
pas kuria gyvena.

— Per Verbu Nedelia, buvo
paszventinimas nauju varpu
Apriszkimo Paneles Szvencz,
Lietuviszkoje bažnyčioje, ku-
rioje yra klebonas Kun. S. Nor-
buta. Varpus szventino pralo-
tas Kun. James E. Heir, iz
Pottsvilles, Pa. kuriam prigial-
bejo dangelis kunigu ir parapi-
jonai, per kuriu pasidaravima
nauji varpai likos insteigti.

St. Clair, Pa. — Didžiosios
savaites Pamaldos Sv. Kazi-
miero bažnyčioje atsibus se-
kamcziai: Petnyčioje, Miszios
7:30 val. Adoracija Kryžiaus
visa diena. Kristus grabe. Va-
kare 7:30 val. Stacijos. Izspa-
zintis. Subatoje, Apeigos pra-
sides 7 val., Szventinimas ug-
nies, Velyku žvakes ir van-
dens. Kristus grabe. Miszios
8 val. Vakare 7 val., Komple-
tai ir Kanezios manstymas.
Velyku ryta, Prisikelimas. Pro-
cessija. Miszios 6 val. Kitos
Miszios 9 val., Izspazinties
nebus. Kun. P. P. Laumakis,
Klebonas.

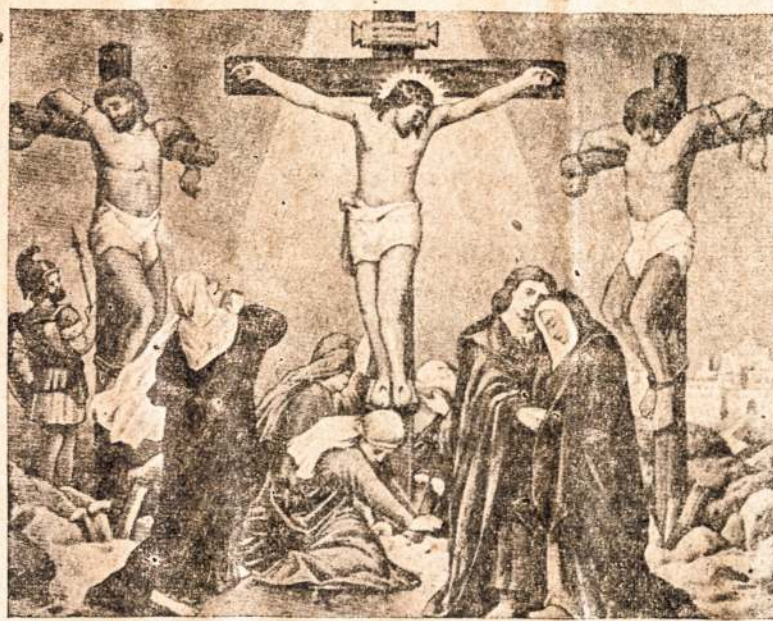
Scranton, Pa. — Ona Jurko-
niene, 50 metu amžiaus, gyven-
anti artimoje czionais Winto-
ne, eidama iz bažnycios nuo
pamaldų, likos pataikinta per
D. & H. truki ir užmuszta ant
vietos. Manoma, kad motere
nemate prisiartinanczio trukio
ant užsikimo ir nespejo nu-
szokti in szali.

Ka raszo p. Rozalija Matu-
laitiene, iz Cicero, Ill., — Pir-
miausia geidziu atsipraszt ta-
mistu kad taip užsivilkinau
su prisintimu prenumeratos
už laikrasztį ir geidziu izstarti
acziu jums kad nesulaikete
siuntinejima laikraszcio, nes
be “Saules” netureciau ka-
veikti liuosam laike nes del
manes laikrasztis “Saule” yra
smagiausias. Siuncziu užmo-
kesti sziam aizke ant kito me-
to ir lieku su pagarba.

— Valdžia izsdalina viso-
kio maisto del vargszu mies-
tuose po 1,500 svaru kas minu-
ta.

— Pullmano vagonu kom-
panija aplaiko nuo pasazieriu
už naudojima tuju vagonu
po 10 doleriu kas minuta.

Jezus Isztares Septynius Paskutinius Žodžius —:—:— Mirszta Ant Kryžiaus —:—:—

Jezus kybodamas ant kryžiaus ir kesdamas neiszpasa-
tai didi troszkima, suszuko: “Troksztu!” Tada vienas ka-
reivis pamirkes kempine uksusu, uždejo ja ant lazdos ir
padave Jam. Neužilgo suszuko Jezus didziū balsu: “Iszi-
pilde!” Ant galo: “Teve, in rankas Tavo atiduodu dvasia
mano!” Ta isztares, nulenke galva ir numire.

DIDEJI PETNYCZIA

Nutilo varpai, nutilo muzy-
kiu skambesys!... Tyla, nuli-
dimas visoje pasauleje, tyla ir
nuliudimas atsimusza net in
padanges — dangus surisztas
su žemiszka paskanda juodais
siulais misliu...

Neszaukia in maldnami nuo
boksztu varai žmoniū, nevilio-
ja ir nekalia dvasios augstyn
— augstyn tonai vargonu o
bet dangus su žemia sujungti
maldomis ir dumomis.

Neklupo ant keliu miniu be-
meldžianciuju, skambas var-
pelio prie altoriaus bet minios
pelio prie altoriaus bet minios
sukrite ant keliu, nusizemina
priesz Ji — paslepta, nemato-
ma...

Kur Jis?... Už eiles spindan-
ciu žiburiu, už žaliuyno sza-
keliu, po uždangalus — paslep-
tas... tykus, ramus, baltas...

Eina prie Jo senieji kuriu
metai žemiszko gyvenimo bai-
giasi, eina idant pas Ji jeszkot
sau smogesio, vilties ir tikejimo.
— Eina jaunieji, idant Jis
apszviestu jiems ju gyvenimo
takeli, idant suteiktu tvirtybe
ir spekas reikalingas kovoje su
gyvenimu ir su piktu svietu...
Eina didžiūnai ir žeminasi
priesz Ji, idant susilygint su
mažais ir melsti nuo Jo malone
— eina paniekinti; maži,
pavargėliai, idant akvvaizdoje
Jo but lygiais didžiūnam ir ka-
raliam... Eina nelaimingi nesz-
dami pas Ji nasztas savo skau-
smu ir kartybiu gyvenimo, ei-
na idant izsgydynt savo kan-
czias... Eina ir tie kuriu szir-
dys svaigsta nuo laimes nektar-
u — eina visi, visi prie Jo...
Akvveizdoje Jo visi pamirszta
gyvenimo žemiszka, visi persi-
kelia in nauja, laiminga, pilna
ramybes ir saldybes gyveni-
ma... Tarpe visos minios neregi
svietiszko margumyno, vien
vienoda tyki, gili liudna ramy-
be apsiasta, burviszka tyla,
kad rodos kiekvienas juodas
disharmonija atsimusztu in
sienas grabo, kiekvienas kal-
bos obalsis butu neteisingu di-
sonansu... Niekas neiszdrysta
pertraukinet tos izskilmingos,
neapimamos, galingos tylos,
kuri lyg apibure visus, lyg nu-
marino visus kuniszkus jaus-
mus — nes kalba duszia, val-
dytoja kuno...

Kokia tai nesuprantama slap-
tinga ranka rodos traukia vi-
sas jaustanczias duszias in
szventinycia, kokia tai pajie-
ga stumia gyvus dvasiszka
prie grabo To, kuris paaukavo
save del iszganymo žmogaus...
Graudumas apima kiekviena
jaustanczia szirdi o duszia ap-
veikta, ta tyki liudnastis ir
koks tai pasiilgimas nesza ant
savo sparnu toli—augstai.

Kur Jis? Czia jeszkome Jo?
Nukankinto, suzeisto, erszke-
cziais apvainikuoto, kenezian-
czio—tylinezio... Iszskete savo
glebi, isztiese rankas, idant
priglaust prie Saves, idant su-
teikti gyvastį ir meile — o bet
kiek daug neeina prie Jo, ku-
ris ir gyvastį atidave už iszgy-
dyma žmogaus skausmu — gal
ne viena duszia nesijaucia tei-
sia priesz Ji nes kiekviena ne-
iszdrysta pasikelt, vien nuže-
mintas po Jo kojoms meldžia:
“Tu, Kuris kentejai už mus,
Jezau Kristau, susimilk ant
musu...”

Kiek kartu jau žmonija ap-
vaiksztinejo tas baisias sukak-
tuves mirties, arba užmuszimo
To, kuris pikta pletoja, vien
nauja ideja tarpe žmonijos in-
kurt atejo, idant karalyste dan-
gaus taptu žmogui ant žemes —
o bet piktas užmusze Ji — o
bet kiek daug szirdziu da ir po
sziai dienai nemoka atjaust,
kuomi yra žmogus akvveizdo-
je Jo, ka turi daryt, idant buti
artimesniu Jam...

Ateit ir nueit — tai reizszkia
buti prie Jo grabo tik kunu bet
dvasia ir szirdžia nepažinsti
Jo...
Tyla!... mirtis savo juodus
sparnus iszskete ant kryžiaus,
baisi piktybe kaip angis szliau-
zioja po kryžium slepdamasi —
mes stovimem be mislies akv-
veizdoje to — nesuprantame
kiek piktybes kiek szaltos mir-
ties slepiame savyje savmylys-
teje, iszdidysteje, (puikybeje)
ir tusztybeje musu dvasios.
Atiduodami Jam garbe nebu-
dami vertais stot akvveizdoje
Jo, vien sleptis su savo pikty-
bem kaip angis tarp uolu. Bet
kiek datirame smagumo ir ra-
mybes kada tikra duszios o ne
lupu malda pakeliame, kada
isz nužemintos szirdies triszka
jausmai. Pergalim mirti ir pa-
sikeliame duszia iz numirusiu,
isz grabo o tada duszia su tik-
ru džiaugsmu pilnu kokios tai
galybes ir triumfo siunczia in
padanges balsu! Alleluja... Ir
skamba milijonai balsu garsi-
nancziu: — Garbe, Garbe! —
Alleluja!...

V E L Y K O S !

NAUJA GADYNE! NAUJA GYVASTIS! NAUJA VILTIS!

DAUGIAU kaip 1900 metu adgal, svietui likos atidengta
nepaprasta tiesa.

Svietas tada reikalavo Vilties ir Meiles, nes tik
žinojo praliejima kraujo, valdyma tironu ir žuvima vieszpa-
tyscziu ir karalyscziu.

Bet nepažinojo niekad Prisikelimo!

Tada, Jis atejo! JEZUS, Kuris buvo vargingo daily-
des Sunus, (kaip buvo manyta), parodydamas žmoniems
kaip jie turi gyventi, mirti ir kaip vela gyvens.

Jis buvo Karalium GYVASTIES!

Jis buvo Karalium laukinio svieto, nesuvaldomu mariu
ir insiutusu vilniu, kurios dauze mažiulelius laivus valdo-
mus per mažiulelius žmonis, buvo Karalium žibanczio dan-
gaus, puikiu lauku ir milžiniszku girriu ir upiu.

Yra tai stebuklai akyse žmoniū... kurie mate nuoga
žeme staigai kilusia in nauja gyvasti. Maža seklute staigai
iszkilo iz žemes, kuri iszdave szakas, kurios iszkele savo
rankas in padanges ir in saules sziluma.

Bet, žmogus vis tik mate neapykanta. Jis padare ka-
res, jis kentejo ir mate tik mirti aplinkui save ir jos bijojo.

Bet, tuju pirmutiniu Velyku ryta, Karalius Gyvasties parode
žmogui, kad jokia galybe negali sulaikyti dvasia žmogaus.
Jeigu yra Viltis atgyjimo gyvasties gamtoje, todel, gali buti
Viltis atgyjimo gyvasties ir žmogaus szirdije.

Nera mirties!

Sziadien musu svietas vela papludes kraujuose ir isznaujo
veda kare. Gal bus baisesne kare, ne kaip priesz tai buvo!
Bet, gali butie ir pakajus ant svieto... gal ir didesnis kaip
buvo priesz tai!

Todel, kaip tieji Puikus Žiedai pražydi per Velykas, ly-
giai kaip pražydejo 1900 metu adgal, žiurekime su Vilczia ir
pasitikejimu prie to naujo svieto, kuris atnesz žmogui didesne
Ramybe, Pakaju ir artimo Meile!

Skaitykite “Saule” Skaitykite “Saule” Skaitykite “Saule”